

Zagadnienia Filozoficzne w Nauce

**Philosophical Problems
in Science**

© Copernicus Center Press, 2019

Editorial Board

Editor-in-Chief: dr hab. Paweł Jan Polak

Deputy Editor-in-Chief: dr hab. Janusz Mączka

Honorary Editor: prof. dr hab. Michał Heller

Guest Editor: dr Tomasz Kwarciński

Editorial Secretary: Piotr Urbańczyk

Cover design: Mariusz Banachowicz

Adjustment and correction: Artur Figarski

Technical editor: Artur Figarski

Typographic design: Piotr Urbańczyk

Typeset in L^AT_EX

ISSN 0867-8286 (print format)

e-ISSN 2451-0602 (electronic format)

Editorial Office

Zagadnienia Filozoficzne w Nauce

Wydział Filozoficzny UPJPII

ul. Kanonicza 9, 31-002 Kraków

POLAND

e-mail: zagadnienia@upjp2.edu.pl

www.zfn.edu.pl

**Copernicus
Center
PRESS**

Publisher: Copernicus Center Press Sp. z o.o.

pl. Szczepański 8, 31-011 Kraków POLAND

tel. (+48) 12 448 14 12

e-mail: marketing@ccpress.pl

www.ccpress.pl

Zagadnienia Filozoficzne w Nauce

Philosophical Problems in Science

LXVI ■ 2019

Od Redakcji

Editorial

Tomasz Kwarciański

Filozofia ekonomii – szkoła pluralizmu i pokory 7

Recenzje

Book reviews

Joanna Dzionek-Kozłowska

Metarefleksje o makroekonomii i polityce makroekonomicznej 15

Od Redakcji

Editorial

Filozofia ekonomii – szkoła pluralizmu i pokory

Philosophy of economics – a school of pluralism and humility

Tomasz Kwarciański

Po raz pierwszy w historii *Zagadnień Filozoficznych w Nauce* prezentujemy Czytelnikom numer w całości poświęcony filozoficznej refleksji nad ekonomią. Tematyka poruszana w poszczególnych artykułach daje wyraz potrzebie pluralizmu dociekań ekonomicznych, który domaga się wyjścia poza ramy metodologii ekonomii głównego nurtu, uwzględnienia założeń wartościujących w modelach ekonomicznych, wzięcia pod uwagę dorobku ekonomicznej heterodoksji oraz poddawania przeświadczeń ekonomistów krytycznej refleksji. Wszystko to w czasie, w którym z jednej strony część profesji ekonomicznej oraz studentów ekonomii po doświadczeniu negatywnych skutków kryzysu finansowego 2008 r. doszła do wniosku, że nadziei na uniknięcie podobnych wydarzeń w przyszłości trzeba szukać w większym otwarciu badań i standardów edukacji ekonomicznej, uwzględniającym pluralizm poglądów ekonomicznych. Z drugiej zaś strony, w okresie, w którym wciąż, zarówno na świecie, jak i w Polsce na uczelniach ograniczana jest liczba godzin lub likwidowane są kursy metodologii ekonomii bądź historii myśli ekonomicznej. Tym bardziej cieszy więc fakt, że wśród młodych ekonomistów i filozofów znajdują się ludzie, którzy poświęcają swój czas i energię na metarefleksję nad ekonomią.

W niniejszym numerze ZFN znajdziemy zarówno teksty osób, które są na wczesnym etapie rozwoju naukowego, jak i recenzje prac uznanych naukowców. Znajdziemy tu zarówno teksty dotyczące zagadnień metodologicznych w ekonomii, jak i interpretacji historycznych klasyków ekonomii, a także prace poświęcone problematyce normatywnych założeń teorii ekonomicznych. Do pierwszej grupy należy tekst Krzysztofa Turowskiego „Mikropodstawy prawdziwe i fałszywe”, w którym przedstawiona została krytyka dwóch podejść w modelowaniu makroekonomicznym, podejścia skoncentrowanego na agregatach ekonomicznych typu: PKB, wskaźniki inflacji, agregaty pieniężne, które charakteryzuje się oderwaniem analizy ekonomicznej od poziomu działań indywidualnych ludzi oraz podejścia poszukującego mikropodstaw zjawisk makroekonomicznych. Autor nie tylko przedstawia krytykę obu stanowisk lecz także formułuje postulaty, które spełniać powinny teorie z adekwatnymi mikropodstawami. Na koniec, wyraża przekonanie, że w poszukiwaniu mikropodstaw modeli ekonomicznych może pomóc uwzględnianie postulatów szkół heterodoksyjnych (np. post-keynesizmu, szkoły austriackiej), a także krytyczna refleksja metodologiczna i historyczna.

Kolejną fundamentalną kwestię metodologiczną porusza tekst Bartosza Kurkowskiego „Czy konstruktywiści społeczni mówią nam o czymś realnym w ekonomii?”. Tytułowe pytanie wskazuje na spór toczony między zwolennikami dwóch stanowisk epistemologicznych w ekonomii, czyli konstruktywizmu i realizmu, które operują odmiennymi koncepcjami prawdy i rzeczywistości. Autor stawia sobie za cel sprawdzenie, „czy można mówić o realnych zjawiskach i mechanizmach w gospodarce, nawet jeśli nie istnieją one poza ludzkimi umysłami”. Opowiadając się ostatecznie za stanowiskiem pełnej intersubiektywności stwierdza, że w odniesieniu do zjawisk eko-

nomicznych staje się ona ich obiektywnością. To z kolei prowadzi do uznania, że można mówić o realnych zjawiskach i mechanizmach gospodarczych, nawet jeśli nie istnieją one poza ludzkimi umysłami.

Krzysztof M. Turek osadza dyskusję na temat kluczowego założenia teorii ekonomicznych, czyli założenia o racjonalności, w kontekście historycznym. W artykule zatytułowanym „W poszukiwaniu racjonalności ekonomicznej w dziełach Adama Smitha” stara się odpowiedzieć na pytanie, czy w pracach „ojca ekonomii” znajdują się już załączki koncepcji rozwijanej współcześnie w ramach teorii racjonalnego wyboru, która może służyć za teoretyczną podbudowę tzw. kultury chciwości, zgodnej z maksymą *greed is good*. W tym celu sięga do głównych dzieł Smitha, czyli *Teorii uczuć moralnych* oraz *Badań nad naturą i przyczynami bogactwa narodów*. Autor dochodzi do wniosku, że w pracach Smitha możemy się raczej doszukiwać inspiracji do formułowania sprzeciwu wobec kultury chciwości.

Poglądy Adama Smitha stały się również przedmiotem analiz Filipa Lubińskiego, który w tekście „Rola państwa i prawa w systemie Adama Smitha” stawia sobie za cel rekonstrukcję poglądów na temat systemu społecznego, za którym opowiadał się szkocki filozof. Poza najbardziej znanymi dziełami Smitha dotyczącymi etyki i ekonomii Autor sięga do rzadziej analizowanej pracy, którą jest *Lectures on Jurisprudence*. Dochodzi przy tym do wniosku, że „ojciec ekonomii” nie tylko nie był zwolennikiem państwa minimum, określanego mianem „stróża nocnego”, lecz na bazie jego prac daje się zrekonstruować teorię uprawnień efektywnych, zgodnie z którą, władza powinna gwarantować obywatelom szeroki wachlarz uprawnień politycznych i ekonomicznych oraz dbać o materialne podstawy umożliwiające im realizację tych uprawnień. Teoria uprawnień efektywnych

Smitha opiera się na przyjmowanych przez niego założeniach etycznych, a także służy osiąganiu w gospodarce najwyższego możliwego dobrobytu.

Kolejne dwa teksty rozwijają kwestie założeń wartościujących (w tym etycznych) w ekonomii oraz interpretacji i pomiaru dobrobytu. W artykule „Droga ekonomii wolnej od wartościowania do epistemologicznej pychy. Użycie i nadużycie matematyki przez ekonomistów” Aleksander Ostapiuk dowodzi, że pomimo krytyki dominujący paradygmat ekonomii neoklasycznej nie ulega zmianie, gdyż opiera się na aksjomatycznych założeniach teorii wolnej od wartościowania. Autor dokonuje analizy tych założeń na przykładzie podejścia ekonomicznego Gary’ego Beckera interpretując je przez pryzmat koncepcji programów badawczych Imre Lakatosa. Na bazie tych rozważań Autor formułuje również postulat otwarcia się ekonomii na koncepcje normatywne oraz pluralizm metodologiczny.

Bez wątpienia jedną z najistotniejszych normatywnych koncepcji w ekonomii jest koncepcja dobrobytu. W tekście „Problem istoty i pomiaru dobrobytu” Wojciech Rybka dokonuje przeglądu najważniejszych filozoficznych i ekonomicznych koncepcji dobrobytu, wskazując jednocześnie trudności towarzyszące każdej z nich. Autor wyróżnia dobrobyt ogólny, dobrobyt ekonomiczny (materialny) oraz dobrobyt subiektywny. Na tle pozostałych artykułów pracę Rybki wyróżnia fakt, że nie poprzestaje on na teoretycznych rozważaniach, i w odniesieniu do dobrobytu przechodzi od kwestii pojęciowych do sposobów operacjonalizacji tego pojęcia poprzez odpowiednie wskaźniki (HDI dla dobrobytu ogólnego, PKB dla dobrobytu ekonomicznego oraz SWB dla dobrobytu subiektywnego). Następnie, na przykładzie wybranych krajów sprawdza jak bardzo wyróżnione wskaźniki są ze sobą skorelowane oraz bada ich dynamikę w czasie.

Tym co łączy wszystkie prezentowane teksty jest nie tylko przekonanie o ważności pluralizmu ekonomicznego, niestronienie od kontekstu historycznego lecz także zwracanie uwagi na konieczność ostrożnego formułowania wniosków na podstawie teorii i modeli ekonomicznych, swoistej ekonomicznej pokory. Teksty te łączy również fakt, że zostały one nadesłane na konkurs na Esej metaekonomiczny, który w 2018 roku został zorganizowany przez Polską Sieć Filozofii Ekonomii oraz Polski Instytut Ekonomiczny, przy wsparciu wydawnictwa Copernicus Center Press.

Dopełnienie prezentowanych w niniejszym numerze *Zagadnień* artykułów poświęconych filozofii ekonomii stanowią recenzje książek. Dwie z nich dotyczą wprost pozycji z zakresu filozofii ekonomii, trzecia jest poświęcona popularnonaukowej pracy z dziedziny etologii, podejmującej jednak zagadnienia inspirujące tak dla ekonomistów, jak i filozofów. Recenzja Marcina Gorazdy, „Believable world of economic models” prezentuje monografię Łukasza Hardta zatytułowaną *Economics Without Laws. Towards a New Philosophy of Economics*. Nie stroniąc od uwag krytycznych wymierzonych w główną tezę książki, zgodnie z którą w ekonomii nie ma praw naukowych, rozumianych jako aczasowe, uniwersalne regularności, Gorazda zwraca uwagę, że praca stanowi wartościową lekturę zarówno ze względu na jej bogatą treść, jak i inspirujące wnioski. Dowodem tego są uwagi polemiczne sformułowane przez Autora recenzji.

Drugą recenzowaną publikacją jest praca zbiorowa *Metaekonomia II. Zagadnienia z filozofii makroekonomii*, której redaktorom, Tomaszowi Kwarcinińskiemu oraz Agnieszce Winceiwcz-Price udało się zaprosić grono uznanych ekonomistów i filozofów z kraju i zagranicy (wśród nich Daniel Hausman, Peter Galbács, Jerzy Osiatyński, Marcin Gorazda, Emilia Tomczyk) do podjęcia kwestii meto-

dologicznych oraz etycznych związanych z makroekonomią. Joanna Dzionek-Kozłowska, w swojej recenzji zwraca uwagę na wielość stanowisk, odnoszących się do poruszanych w pracy zagadnień i debat filozoficznych, metodologicznych i historycznych. Podkreśla jednocześnie, że daje to czytelnikowi możliwość nie tylko zapoznania się z bogactwem poglądów z obszaru filozofii ekonomii, ale i szansę wyrobienia sobie własnego zdania.

Ostatnią z recenzowanych prac jest książka Fransa de Waala „Wiek Empatii. Jak natura uczy nas życzliwości”, w której z ewolucyjnej perspektywy analizuje on różne poziomy empatii oraz rolę, jaką ona odgrywa w rozmaitych społecznościach zwierzęcych, w szczególności w społecznościach ludzkich. W recenzji tej pracy Milena Cygan zwraca uwagę, że jedną z najważniejszych tez amerykańskiego naukowca jest przekonanie, iż człowiek z natury nie jest zły ani antyspołeczny, a wciąż występujące w niektórych kręgach naukowych pozostałości po darwinizmie społecznym nie wytrzymują konfrontacji z badaniami etologicznymi. Autorka kończy recenzję uwagą, że prezentowana przez nią książka stanowi przykład tego jak nauka może pomagać w rozwijaniu refleksji na temat klasycznych problemów filozoficznych, do których bez wątpienia należy spór o naturę ludzką. Dodajmy jedynie, iż spór ten ma swoje miejsce również w filozofii ekonomii.

Recenzje

Book reviews

Metarefleksje o makroekonomii i polityce makro- ekonomicznej

Tomasz Kwarcirński, Agnieszka

Wincewicz-Price (red.),

Metaekonomia II. Zagadnienia

z filozofii makroekonomii, Kraków,

Copernicus Center Press 2019, ss. ...

Zagadnienia metaekonomiczne to kwestie tak fundamentalne dla nauk ekonomicznych, że częstokroć jawią się one osobom parającym się uprawianiem ekonomii jako zbyt oczywiste, przez co niewarte szczególnej uwagi, albo przeciwnie – na tyle trudno uchwytnie, że w oczach wielu podważa to zasadność wysiłku włożonego w pogłębioną nad nimi refleksję. Nieliczni teoretycy zastanawiają się, czym w istocie są konstruowane przez nich modele makroekonomiczne. Jaki jest lub powinien być związek modeli z realnym życiem gospodarczym? Czy makroekonomia – tworzone na jej gruncie modele i koncepcje – mogą/będą kiedykolwiek mogły dostarczyć nam jednoznacznych wskazówek pod adresem polityki gospodarczej? Nieco częściej, zwłaszcza w okresach pogorszenia koniunk-

tury, daje się słyszeć pytanie o to, czy w ogóle zasadne jest pokładanie wiary w teoriach makroekonomicznych jako środkiem ochrony przed recesją, bezrobociem, inflacją, obniżeniem dobrobytu i innymi bolączkami o charakterze ekonomicznym. Ujmując rzecz z jeszcze innej perspektywy można również podnieść kwestię, czy i w jaki sposób pojęcia wykorzystywane w dyskursie ekonomicznym, stosowane przez ekonomistów narzędzia analityczne, różnorakie miary i indeksy – tworzone, by lepiej poznać badane zjawiska – kształtują nasz ogląd tychże zjawisk i czy mogą wywrzeć wpływ na nie same. Idąc dalej można w końcu zapytać: czy kształt tych indeksów i miar w jakikolwiek sposób przekłada się na decyzje z zakresu polityki gospodarczej?

Autorzy tekstów zebranych w drugim tomie *Metaekonomii*, wydanego właśnie nakładem krakowskiego Copernicus Center Press, są dalecy od uznania tak postawionych pytań za łatwe czy trywialne. Co więcej, lektura kolejnych rozdziałów przekonuje, że namysł nad zagadnieniami z zakresu filozofii ekonomii powinien być istotny nie tylko dla samych ekonomistów, ale i decydentów kształtujących politykę publiczną,

a może nawet nas wszystkich. Nie-ekonomiści są przecież bezpośrednim, choć nie jedynym adresatem nienapawającego zbytnim optymizmem tekstu Daniela Hausmana, który odpowiadając na jedno z przywołanych wyżej pytań konkluduje, że „[e]konomia może dostarczyć amunicji dla wsparcia lub podważenia działań, które popiera część stron biorących udział w podejmowaniu decyzji, ale nie powinniśmy oczekiwać od ekonomistów szczegółowych rozwiązań problemów dotyczących kształtowania polityki gospodarczej”.

Prezentując oddaną do rąk czytelników monografię nie sposób pominąć faktu, iż stanowi ona kontynuację i poszerzenie rozważań podjętych w bardzo dobrze przyjętym pierwszym tomie *Metaekonomii* (Gorazda, Hardt i Kwarciniński, 2016)¹. Do powracających wątków należą m.in. refleksje na temat przyczynowości w ekonomii, o której piszą Mariusz Maziarz i Robert Mróz, dociekania poświęcone dobrobytowi (konceptualizacji i po-

miarowi tej kategorii) pogłębiane przez Tomasza Kwarcinińskiego, problematyka modeli ekonomicznych obecna tym razem w rozdziałach autorstwa Emilii Tomczyk (modelowanie oczekiwań) i Franciszka Chwałczyka (potraktowanie jako modeli stosowanych w ekonomii miar), a także, choć w mniejszym wymiarze, we wspomnianym już tekście Daniela Hausmana. Jednakże tematem przewodnim stanowiącym swoiste „spoiwo” szesnastu esejów składających się na tom drugi są zaanonsowane w tytule kwestie makroekonomiczne². Specyfika podejścia makroekonomicznego, dla którego powstania silnym bodźcem było dążenie do dostarczenia wskazówek dla polityki gospodarczej, powoduje zaś, że istotnym *novum* w stosunku do tomu pierwszego jest tu zdecydowanie szersza refleksja na temat relacji pomiędzy teorią ekonomii (głównie makroekonomii) a polityką gospodarczą. W sposób bezpośredni zagadnienia te analizowane są w dedykowanej im części trzeciej, lecz

¹ Za szczególnego rodzaju formalny dowód uznania dla można uznać fakt, iż pierwszy tom zdobył I nagrodę w konkursie Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego na najlepszy podręcznik akademicki z ekonomii wydany w latach 2014-2016.

² choć niektóre wywody – na przykład rozważania Bartosza Scheuera (rozdz. 3 części pierwszej) czy Franciszka Chwałczyka (rozdz. 5 części drugiej) – z powodzeniem można odnieść do całej ekonomii

w mniejszym bądź większym wymiarze są one obecne we wszystkich rozdziałach.

Część pierwszą, traktującą o rozwoju makroekonomii, otwiera esej Wojciecha Gizy, który szukając źródeł makroekonomii, wskazuje na szereg idei makroekonomicznych stworzonych niekiedy na długo przed powstaniem podejścia makroekonomicznego. To ostatnie jest zwykle wiązane z *Ogólną teorią zatrudnienia, procentu i pieniędza* (Keynes, Kalecki i Rączkowski, 2003 [I wyd. 1936]) oraz postacią autora tego wpływowego dzieła, Johna Maynarda Keynesa. Warto może nadmienić, że ta, jak mogłoby się wydawać, dawno rozstrzygnięta kwestia „ojcostwa” makroekonomii okazuje się nie być aż tak jednoznaczna. Poza Keynesem w tej roli względnie często obsadzany jest również Michał Kalecki (traktowany w ten sposób m.in. przez przybliżającego jego koncepcje w rozdziale drugim Jerzego Osiatyńskiego). Interesujące jest, że autorzy *Metaekonomii* zwracają także uwagę na Knuta Wicksella (Jacek Wallusch w rozdziale piątym) oraz – co jest rzadkością – przedstawianego zwykle jako jednego z twórców ekonomii behawioralnej George’a Katonę (Agnieszka Wincewicz-Price i Paweł Śliwow-

ski za (Colander i Kupers, 2014). Rzecz jasna, waga tej kwestii jest niewspółmiernie mała w porównaniu do, na przykład, poszukiwania odpowiedzi na pytania o problemy przekładania się teorii makroekonomicznej na politykę gospodarczą. Jednak zwrócenie uwagi na tę wielość udzielanych przez autorów *Metaekonomii* odpowiedzi stanowi w istocie egzemplifikację cechy, która jest obecna w szeregu innych przypadków. Mam tu mianowicie na myśli to, że w omawianej monografii często mamy możliwość odnalezienia różnych, niekiedy krańcowo odmiennych, stanowisk na temat poszczególnych analizowanych na jej kartach problemów. Od razu zaznaczę, że nie podnoszę tej kwestii uznając ją za wadę. Przeciwnie, uważam, że możliwość zapoznania się w jednym tomie z argumentacją rozwijaną przez różne strony toczonych w filozofii, metodologii i historii ekonomii debat nie tylko daje czytelnikom lepszy wgląd w stan tych dyskusji, ale i szanse na wyrobienie sobie własnego zdania.

Przykładem może tu być zestawienie argumentacji Bartosza Scheuera, który wychodząc od słusznego skądinąd wykazania słabości wpisywania rozwoju (makro)ekonomii w schematy wypra-

cowane na gruncie filozofii nauki, proponuje dość radykalne, oparte na dyskursywnej koncepcji rozwoju wiedzy, stanowisko odnośnie do wyjaśniania ewolucji teorii ekonomii z wywodem Jacka Walluscha, który z kolei zwraca uwagę na związek pomiędzy rozwojem makroekonomii a procesami zachodzącymi w realnym życiu gospodarczym (zmiany dynamiki cen zbieżne ze zmianami popularności dwu głównych tradycji makroekonomicznych – keynesowskiej i neoklasycznej). Jeśli, jak proponuje Scheuer, „wszelkie składowe konstrukcji naukowych mają charakter językowy i w tym sensie nie odnoszą się do niczego innego, jak tylko do innych elementów o takim samym charakterze”, a tworzenie wiedzy naukowej jest w istocie „dyskursywnym tworzeniem i rozwijaniem faktów naukowych”, to przyjmując taką perspektywę trudno jest mówić o zmianach, które – jak się wydaje – nastąpiły w rozwoju ekonomii w konsekwencji wydarzeń mających miejsce w gospodarce. Przywołanym już przykładem może być samo zaproponowanie przez Keynesa podejścia makroekonomicznego w reakcji na wielki kryzys (niezwykle popularna opinia, powtórzona w omawianym zbiorze przez m.in. Osiatyńskiego),

wystąpienie stagflacji jako czynnika ułatwiającego zaakceptowanie rewizji krzywej Phillipsa dokonanej przez Friedmana i Phelps, kryzys lat siedemdziesiątych XX wieku jako podłoże tzw. „kontrewolucji keynesowskiej” Lucasa, etc. Równie trudno byłoby również wyjaśnić wskazaną wyżej zależność dostrzeżoną przez Walluscha.

Z podobną sytuacją, tzn. możliwością zaznajomienia się z argumentacją na rzecz odmiennych stanowisk, mamy też do czynienia w przypadku kwestii oceny roli makroekonomii (faktycznej i potencjalnej) w rozwiązywaniu problemów z zakresu polityki publicznej. Niezwykle krytyczne oceny formułuje w tym zakresie Hausman, w którego stanowisku rezonują argumenty Johna Stuarta Milla i Alfreda Marshalla (mimo że na tego ostatniego się nie powołuje). Otóż Hausman stwierdza m.in., że „[a]ni teoria, ani badania empiryczne w ekonomii nie są w stanie ostatecznie dowieść ani zaprzeczyć zasadniczym twierdzeniom dotyczącym ogólnego funkcjonowania gospodarki”. Znacznie większy optymizm wykazuje natomiast Stanisław Mazur omawiając w swoim rozdziale tzw. politykę publiczną opartą na dowodach (*Evidence-Based Public Po-*

licy). Stanowisko tego autora jest tym bardziej ciekawe, że przywołując piętnastopunktowy katalog poważnych wyzwań stojących przed stosowaniem *Evidence-Based Public Policy* (jednym z nich jest m.in. potencjalne wykorzystywanie wsparcia ekspertów jako fasady dla decyzji dyktowanych ideologią lub interesem decydentów) daje świadectwo świadomości tych zagrożeń. Nie wskazuje jednak, w jaki sposób można by ich uniknąć.

Wartą podniesienia kwestią, analizowaną w rozdziałach autorstwa Kwarciańskiego i Chwałczyka, jest znaczenie stosowanych przez ekonomistów narzędzi analitycznych – określonych miar i indeksów – dla konstruowania teorii (makro)ekonomicznych. O ile ciekawe i czerpiące spoza nauk ekonomicznych rozważania drugiego z nich mają jednak charakter dość ogólny (co pozwala odnieść je do ekonomii *sensu largo*), o tyle w artykule Kwarciańskiego mamy konkretyzację tych wywodów opartą na analizie różnorodnych mierników dobrobytu.

Zaletą monografii jest również uwzględnienie podejść wykraczających poza tradycję keynesowską i neoklasyczną. Robert Mróz przybliży makroekonomię post-keynesowską i podej-

ście do zagadnień makroekonomicznych właściwe reprezentantom szkoły austriackiej (zważywszy na anty-makroekonomiczną orientację szkoły austriackiej celowo nie używam tu określenia „makroekonomia austriacka”). Na uwagę zasługuje również część traktująca o interesującym i – jak się wydaje – mało znanym stanowisku George’a L. S. Shackle’a, które, zdaniem Mroza, można uznać za szczególnego rodzaju próbę pogodzenia elementów ekonomii post-keynesowskiej i austriackiej.

Michał Możdżeń pochyla się nad podejściem do polityki makroekonomicznej bazującym na teorii wyboru publicznego, zaś Agnieszka Wincewicz-Price i Paweł Śliwerski przedstawiają wpływ, jaki na makroekonomię wywarła ekonomia behawioralna. Czytelnik ma również możliwość zapoznania się z przedstawionym przez autorów przypadkiem konkretnej aplikacji koncepcji stworzonych przez reprezentantów tego ostatniego nurtu (wsparcia programów prywatnych oszczędności). Z kolei Marcin Gorazda analizuje system fiskalny, koncentrując się na sprawiedliwości podatkowej. Idąc za Amartią Senem, słusznie zwraca uwagę, że niemożliwe jest skonstruowanie systemu fiskalnego, który

byłby w całości oparty na jednej teorii sprawiedliwości. Z drugiej strony Gorazda podkreśla też, że niemożliwe jest stworzenie takiej teorii sprawiedliwości, która obejmowałaby cały, nieustannie ewoluujący system instytucji i ocen odnoszących się do tej kategorii. Stąd postulat poświęcania baczniejszej uwagi na analizę konkretnych sytuacji, do czego autor namawia również ekonomistów.

Kończąc omówienie drugiego tomu *Metaekonomii* pozwolę sobie zwrócić uwagę na pewną kwestię, która może wzbudzić u czytelników (zwłaszcza tych zaznajomionych z rozwojem dyskursu makroekonomicznego) pewien niepokój. Rzecz dotyczy jednej z najbardziej burzliwych, nadal żywych, a zarazem znaczących dla rozwoju makroekonomii dyskusji, której przedmiotem były tzw. mikropodstawy makroekonomii. Wnosząc na podstawie tytułów poszczególnych tekstów, problematyce tej poświęcony jest rozdział drugi – *Spory o mikroekonomiczne podstawy makroekonomii po Kaleckim i Keynesie*. Wydaje się jednak, że tytuł ten jest nieco mylący. Nie twierdzę tym samym, że wskazany artykuł całkowicie pomija to zagadnienie, bo pewne jego fragmenty faktycznie dotyczą wybranych eta-

pów sporu o mikropodstawy. Niemiej rozdział ten jest raczej przedstawionym z perspektywy Kaleckiańskiej wnikliwym omówieniem rozwoju makroekonomii w drugiej połowie XX stulecia niż zdaniem relacji z dyskusji toczącej się wokół mikropodstaw makroekonomii. Kwestia ta jest natomiast obecna zarówno w rozdziałach autorstwa Jakuba Janusa i Krystiana Muchy, Jacka Walluscha, Petera Galbácsa, Roberta Mroza, Mariusza Maziarza i Roberta Mroza, jak i Tomasza Kwarciańskiego (co zresztą można potraktować jako argument świadczący o jej znaczeniu dla ewolucji makroekonomii).

Nie mam jednak najmniej wątpliwości, że najnowszy owoc kooperacji grona autorów skupionych wokół Polskiej Sieci Filozofii Ekonomii odegra rolę nie mniej inspirującą do refleksji na temat kondycji współczesnej ekonomii, co pierwsza odsłona tej współpracy.

JOANNA DZIOŃEK-KOZŁOWSKA

Bibliografia

- Colander, D.C. i Kupers, R., 2014. *Complexity and the Art of Public Policy: Solving Society's*

- Problems from the Bottom Up.* Princeton, NJ ; Oxford: Princeton University Press.
- Gorazda, M., Hardt, Ł. i Kwarcinśki, T., red., 2016. *Metaekonomia: zagadnienia z filozofii ekonomii.* Kraków: Copernicus Center Press.
- Keynes, J.M., Kalecki, M. i Rączkowski, S., 2003. *Ogólna teoria zatrudnienia, procentu i pieniądza.* 3 wyd. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.